peninga sína við þessi umskipti, mega sjálfum sjer um kenna, en ekki landinu eða fátækt þess. Meðan allt var í blóma, auðguðust menn á lítilli verzlun á stuttum tíma og hlutlendurnar stigu upp geysi mikið dags daglega, kunnu kaupmenn sjer ekkert hóf, hlóðu um sig óþarflega miklum vörum, sem þá fengust lánaðar orðalaust, opt til ótiltekins tíma, svo settu þeir alla þá peninga, sem þeim græddust í hlutlendur, í þeirri von, að það mundi marg borga sig, sem það og opt gjörði, unz allt hrapaði allt í einu. Við umskipti þessi varð peningaskortur því þeir sátu í fasteignunum, menn gátu ekki staðið í skilum hver við annan, kaupmenn sátu með vörur sínar, sem yfir höfuð voru miklu meiri enn markaðurinn þarfnaðist og allt lagðist í dá og dvala.

Nú er mikið farið að rætast úr þessu og þess verður eigi lengi að bíða að vörubyrgðir gangi upp í bænum, og þá hlýtur nýtt líf að koma í allt og verzlun og fjárhagur manna að batna. Landið er og svo frjófsamt, að deyfð þessi getur ekki orðið nema um stundarsakir, og Winnipeg fer vaxandi eptir stuttan tíma, og verður það sem náttúran hefir ætlað henni, höfuðstaður Norðvesturlandsins í einu og öllu tilliti.

Að kvöldi hins 14. þ. m. fór maður nokkur að nafni Mc. Mahon, sem gisti á „Qveens Hotel" hjer í bænum, til herbergis síns á vanalegum háttatíma, læsti hann að sjer dyrunum og skildi lykilin eptir í skránni að innanverðu og lagðist því næst til svefns. Um nóttina vaknaði hann við það að einhver var að reyna til að ýta lyklinum úr skránni, og er hann hafði hlustað litla stund eptir þessu, skildist honum að manninum mundi vera alvara með að komast inn, stökk hann því upp úr rúminu og hrópaði á hjálp, en ei sá, sem úti var heyrði það tók hann á rás og hljóp ofan stigann. Mc. Mahon veitti honum eptirför, og vökumaðurinn sem heyrði hávaðan, hljóp þegar upp og mætti þjófnum í stiganum, tók hann höndum og hjelt honum, var nú sent eptir lögregluþjónum, og tóku þeir þegar bófan og settu í fangaklefa. Þjófurinn var spurður að nafni og kvaðst hann heita Henry Hypes. Á honum fannst verkfæri sem brúkað er til að opna með læst hús, á þann hátt að þó maðurinn sje að utan og lykillinn að innan, getur hann snúið honum með verkfærinu. Þar næst var hann spurður að, hvernig hann hefði komist yfir verkfæri þetta og færði hann rök fyrir því á þessa leið. „Jeg bjó í tjaldi hjá manni nokkrum er fór vestur til Brandon fyrir nokkrum tíma síðan, þar eð jeg var eigi heima þegar hann fór á stað, tók hann í misgripum treyju mína, en skildi eptir sína, og er jeg kom heim, fann jeg treyju hans og verkfærið í vasanum." Hann skýrði og frá erindi sínu á „Qveens Hotel", kvað hann eina af þjónustustúlkunum hafa lofað sjer því, að ef hann kæmi að herbergi hennar um nóttina mundi hun leyfa honum inngöngu, og kvaðst hann hafa farið herbergja villt, en sagðist aldrei hafa sjeð stulkuna fyrri, og sagðist því eigi þekkja hana. Það er haldið að þetta sje sami maðurinn, sem braust inn í Grand Union Hotel fyrir nokkrum dögum, og slapp með því að stökkva út um glugga. Hann fór inn um glugga á „Qveens Hotel" og tók sjer skóna fyrir utan, og læddist svo um húsið og upp á lopt.

Mr. Stephen forseti Canada Kyrrahafsjárnbrautar fjelagsins, fer á stað frá Montreal 21. þ. m. á skemtiferð, sem hann ætlar sjer að fara alla leið vestur að Klettafjöllum, og verður í för með honum margt stórmenni, bæði hjer úr Ameriku og Norðuralfu, á meðal þeirra má telja, hans hátign Prins Hohenlohe, sem er forseti hins þýzka landnáms fjelags, Greifinn af Gleichen, jarlinn af Latham, Lávarður Elphinstone og fleiri, ferð þessi á að verða hin glæsilegasta, sem hingað til hefir verið farin um Canada, þeir búast við að verða mánuð á ferðinni.

Mr Sandford Fleming, fyrrum yfirmælinga maður Kyrrahafsbrautarinnar, er hjer í bænum og er hann á ferð til British Columbia, í þeim tilgangi að útsjá hvar hentugast væri að leggja hraðfrjettaþráð, sem nokkrir auðmenn í Canada eru að hugsa um að leggja frá British Columbia til Japan; en sem komið er, vill hann ekkert segja um fyrirtæki þetta, annað en að það muni efalaust hafa framgang.

Ef hraðfrjetta samband kemst á þessa leið, verður það ómetanlega mikið gagn bæði fyrir Canada og Bandafylkin, því í stað þess að senda allar hraðfrjettir til Ameriku í gegnum norðurálfu eins og nú er gjört, mundu þær verða sendar beina leið yfir Kyrrahafið.

Vegalengdin frá British Columbia til Japan, er um 4,000 Enskar mílur.

16. þ. m. var hvívetna hjer í bænum haldin heilagur, eptir fyrirmælum bæarstjórnarinnar, og var mikið um dýrðir, fjöldi af fólki fór skemtiferðir víðsvegar um landið, auk hinna venjulegu vagnlesta, fóru margir bæjar búa, í ýmsar áttir Kl. 6 fyrir miðdag fór vagnlest með 6—700 menn til Rat Portage og voru þeir að skemta sjer þar um daginn, önnur vagnlest með 6–700 farþegja fór til Selkirk, og var þar margt stórmenna, sem boðið hafði verið til samsætis, er Selkirk búar heldu í virðingar og þakklætisskyni við Kyrrahafsbrautar fjelagið fyrir að gefa þeim járnbrautar samband við Winnipeg, vestan Rauðarár. nokkrir fóru skemtiferð fra Selkirk til Winnipegvatns, en margir skemtu sjer um daginn í Selkirk og minntust við Bachus.

Auk þessa fór vagnlest með fjölda fólks, til Stonewall, og önnur til Headingly. (kauptún upp með Assiniboine ánni 13 mílur frá Winnipeg) en ekki er getið um að Bachus hafi verið í þeirri för, og mun það hafa verið orsökin að þangað fór mest megnis, kvennfólk, börn og prestar.

Síðan Kyrrahafsbrautar greinin, sem liggur til Selkirk, var fullgjör, verður vagnlest sú, er hingað til hefir gengið til Stonewall, látin ganga til Selkirk líka, hún á að fara frá Winnipeg til Stonewall kl. 9. 30 f. m. koma aptur frá Stonewall kl. 4 e. m. fara frá Winnipeg til Selkirk kl. 5. e. m. koma frá Selkirk kl. 8, 40. f. m. næsta dag.

Skýrslur yfir hveiti uppskeruna í Ontario, sýna að hún verður minni en í fyrra svo nemur meira en 13 milliónum Bush. síðast liðið ár voru 1.775.337 ekrur undir hveiti og gáfu þær af sjer 40.921.201 Bush. eða 23 Bush. af ekrunni að jafnaðartali, þetta ár eru 1.691.603 ekrur undir hveiti og gefa af sjer 27.398.393 Bush, að jafnaði 16 Bush af ekrunni, en menn vonast eptir að uppskera vorhveitisins muni að nokkru leyti bæta úr þessari ljelegu haustveitis uppskeru.

Ókennileg veiki hefir nylega brotist út meðal hesta í Ontario, einkenni veikinnar er að hesturinn missir allt fjör og verður aflláus og innan sólarhrings fellur burtu allt fax og tagli, og innan lítils tíma verða þeir alveg holdlausir, þó áður væru spikfeitir, læknar eru ráðalausir með að lækna skepnurnar og eru ótta fullir, því veikin er álitin ólæknandi.

Frá 1 janúar til 31. júlí þ. á. hafa 121,019 vesturfarar komið til íbúðar í Canada.

Maður nokkur í Ontario, hefir nylega gjört samning við „Allan línuna" um að flytja 10,000 nautgripi til Englands í haust.

18. þ. m. brann í Montreal, R. Mc. Cready & Co. skófata verkstæði, til kaldra kola. Skaðinn er metinn frá 90.000 – 100,000 dollars, elds ábyrgð á húsinu $ 75,000.

Hið fyrsta skip hinnar nýju gufuskipa línu, fór á stað frá Montreal þann 22. þ. m. með fullan farm af vörum til Rio Janerio.

20. ágúst. Í gærdag brann í Rat Portage sögunarmylna, til kaldra kola, eigendur mylnunnar eru „The Rainy Lake Lumber Company" mylna þessi var ein hin stærsta og fullkomnasta í Manitoba og Norðvesturlandinu og var hún naumast fullgjör, hvernig eldurinn byrjaði vita menn eigi, en grunur manna er, að í henni hafi verið kveikt af ásettu ráði, eptir því, sem menn komast næst, mun hafa kviknað í henni um kl. 2 f. m. því þegar vökumaðurinn vakti verkstjórann, sem ásamt öðrum manni svaf í mylnunni, var kl. 2½, og er þeir komu á fætur, var eldmagnið orðið svo mikið, að ekki var hugsandi til að slökkva eldinn, því

---

aðal „konsuls" í móti okkur og fór hann með okkur á fund hans og þeim viðtökum, sem við fengum hjá „konsulnum" hr Hepp, get jeg valla lýst og því síður öllum þeim gildum, viðhöfn, fagnuði, alúð og allskonar skemtunum, sem við nutum í Kristjaníu og hr. Hepp vildi fyrir hvern mun halda okkur í 2 daga, og með því við vorum orðnir svo þreyttir af ferðinni, þá þágum við það.

Hepp bað okkur um að mega halda loptknegginum eptir til þess að sýna hann fyrir peningum, sem ganga skyldu til hinna særðu frakknesku liðsmanna, þess utan hafði hann í sama tilgangi látið skjóta saman um 24 000 Franka sem hann bauð Rolier að færa landstjórn Frakka. Eptir liðna 2 daga urðum við að fara frá öllu þessu hátíða haldi og alúðar atlotum Norðmanna, og satt að segja sárlangaði mig til að sjá aptur fósturjörð mína, sem mjer fannst jeg hafa verið eilífðar tíma burtu frá. Hr. Hepp hafði fengið okkur far með gufuskipi, en er hann vissi að skipstjórinn var prússneskur, hætti hann við þá ætlan, og tók okkur far með gufuskipinu „North Star". Skipstjórinn, sem var Englendingur sór þess dýran eið að hann hefði sjálfur verið í leiðangrinum á Krím, og að hann skyldi fyrr sökkva skipi sinu, með öllu innanborðs, heldur enn að Prússar næðu að skerða eitt hár á höfði okkar.

Skilnaðurinn við hina norsku vini okkar var sár, við urðum að faðma konurnar og börnin að okkur, og taka í hinar traustu hendur karlmannanna. Hepp og Olmsted kvöddum við síðast.

Þá 5 daga og 4 nætur, sem jeg var á leiðinni til Englands var jeg mjög sjóveikur, en dúfurnar mínar voru vel frískar, það var eins og ekkert gæti unnið á þeim, enda höfðu þær ágætt viðurværi og fengu að fljúga um alla lyptinguna eins og þær vildu.

Í Lundúnum vorum við 30 Kl. stundir og tók jeg mjer því næst far til Jersey og St Malo og kom jeg þar 8. des. Að komast þaðan til Tours var færra stundaverk og þá hafði jeg lokið ætlunarverki mínu, að sönnu var jeg yfir 14 daga á leiðinni frá París til Tours, en jeg bið yður, kæru lesendur! að gæta þess að jeg fór yfir Noreg og England, sem er alls eigi hinn stytzti vegur milli nefndra borga. Brjefin náðu ákvörðunarstað sínum, og var það mest að þakka vinum mínum Norðmönnunum, að mjer tókst að flytja heim brjefdúfurnar og koma þeim til skila.

Óaðgætni. Frá A.: „Viljið þjer eigi gjöra mjer þá ánægju og drekka hjá mjer te á morgun, jeg hefi boðið nýju fógetakonunni, og þjer hefðuð má ske gaman af að kynnast henni". Frú B.: „Jeg þakka yður fyrir, en hvernig líst yður annars á þessa fógetafrú?" Frú A.: „Nógu vel, mjer finnst hún heldur ruddaleg í framgöngu, og í fínt samkvæmi gæti jeg hreint ekki boðið henni".